

להרוג את העיתונאי!

גבלס הטיף נגד העלונים היהודיים. הימין הישראלי ממשיך בדרך זו.

אף מיקרה אחד שבו נהרג פלסטיני לא צולם עליידי הטלוויזיה הישראלי. אף לא מיקרה אחד שבו הוכו מפגינים באופן כרוטאלי ורוסקו עז-מות כמזיד לא צולם, למרות שהיו יותר מ-2500 מיקרים כאלה, על פי עדויותיהם של רופאים זרים. הקטע היחיד מן הסוג הזה שנראה בטלוויזיה הישראלית צולם עליידי רשת טלוויזיה זרה אמריקאית, והוקרן בישראל רק אחרי שהוקרן בעולם כולו. כל מה שהוקרן, שורר ונכתב בישראל הוא הד קלוש ממה שהתרחש באמת. פשוט אייפאשר היה להראות פחות.

סוללי הדרך. אולם גם המעט הזה הוא בלתי-נסבל בעיני חסירי. היד החזקה. מה גם שאין בארץ שום אופר זיכיה נחושה ויעילה. העיתונות הציני תנית הפכה, בעל כורחה, הכוח האופר זיצוני היחיד בארץ, פשוט עליידי הצגת חלק מן המציאות.

הקרב על העיתונות אינו עניין סולי. הוא לבליבו של הקרב על הרמק רטיה הישראלית. אנשי-הימין התוק פים את התקשורת מבקשים להשיג מטרה מרחיקת-לכת, הטבעה בהשק פתיעולם: חיסול הרמקוטיה הישראלי ראלית וכינון מיטטר טוטאלטרי, גלוי או מוסוה.

העובר שהקצונה הככירה של צה"ל לוקח חלק פעיל בקרב זה, על ידי סילוק העיתונות מן הזירה, מדאיגה שיבעתיים.

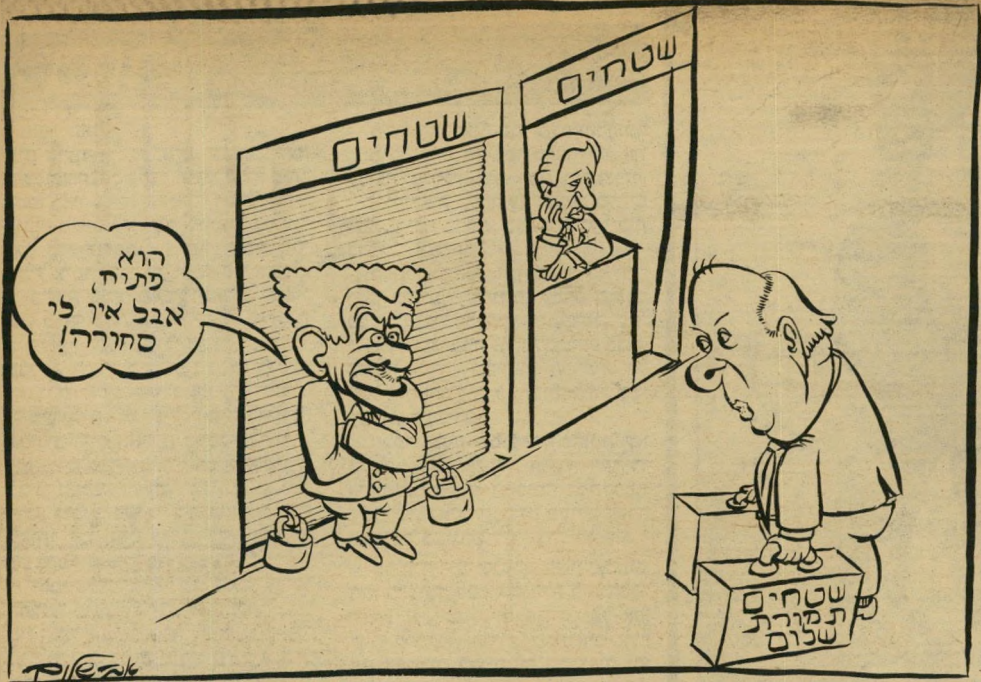
אייפאשר פחות. למעשה משת-כרריו ובעיתונות הפכו את עצמם כדורבים-מתגדבים של שילטון-הכיי נוש. הם הולכים עם החיילים ומש תמשים בשפת-הכיבוש (מתפרעים, מסיטים, הרגע, מקומיים, נאלצו לפתוח באש. בעוד שהחייל הישראלי נרצח, היו קרוב ל-100 ערבים נהרגו או מותם). אף עיתון הפלסטיניים ומפרסם את מיספרם.

והי האופנה בקרב חוגי הימין הקיי צונו: לתקוף את התקשורת כאוייבת העם.

הדבר אינו מוגבל לישראל. זה קיים כאותה המידה בדרום-אפריקה ובראש שייסטי, מנציגיה כראו השבוע לישראל כדי לנאום, בין השאר, על חופשי העיתונות. אביהיטיה היה יוזה גבלס, שהקריש חלק ניכר מתעמולתו, וברכו שילטון, להתקפה על "DIE JÜDISCHEN GAZETTEN" (העלונים היהודיים).

השבוע הגיעה גאולה כהן לשיא חרש, כאשר האשימה בראשית למעשה את העיתונות כמותו של החייל הישראלי כבית-לחם (ראה מיסטר).

אייפאשר פחות. למעשה משת-כרריו ובעיתונות הפכו את עצמם כדורבים-מתגדבים של שילטון-הכיי נוש. הם הולכים עם החיילים ומש תמשים בשפת-הכיבוש (מתפרעים, מסיטים, הרגע, מקומיים, נאלצו לפתוח באש. בעוד שהחייל הישראלי נרצח, היו קרוב ל-100 ערבים נהרגו או מותם). אף עיתון הפלסטיניים ומפרסם את מיספרם.

תקרים: שהישראלים יכחרו מי ייצג את הפלסטינים. עסקית-השלום אורה נמיר סירבה להיפגש עם שני נציגי אש"ף גם מחוץ לכנס, אך "גינתה" את אי-הופעת הפי רופסורים.

מן השטחים הכבושים הוזמנו כמה אישים. חנא סיניורה ופאיו אברירחמה, שמונו בשטחי עליידי יאטר ערפאת למישלחת ירדנית-פלסטינית, אכן באו. אולם אחרים לא יכלו לבוא, מפני שנאסרו עליידי השילטונות הישראליים, או נאסרו עליהם לנסוע.

זאת היתה בוודאי סיבה טובה כדי שלא לקיים את הכנס. אך אנשי-השלום הישראליים לא הופרעו עליידי התערבות זו של שילטונות-הכיבוש. יתר כן שהיא נראתה להם כדבר טבעי. להטוט מילולי. אמש היה לח-שבורם כזה, שמונו גורשו כל אנשי אש"ף וגם הכוחות הישראליים הרוגלים בהירבות עם אש"ף, יוכל לקבל ננקל החלטות מוסכמות. אך הסתבר כי גם זה אינו אפשרי. יוני-המערך התנגדו לקבלת תוכנית השלום של חנא סיניורה, שוכחה בהסי כמה כמעט כללית.

התוכנית כללה שיבעה עקרונות: קץ הכיבוש, הכרה הרדית, משאומתן בין ישראל ואש"ף, ועידה בינלאומית, הפסקת האלימות, חתימה לשלום בר-קיימא, הפסקת ההתקוממות בשטחים הכבושים ביום כינוס הוועידה הביני-לאומית.

זוהי תוכנית מתונה ביותר, לאור המתרחש כיום בשטחים הכבושים. אף לם יוני המערך לא הסכימו גם לה. כדרכו, ביצע אבא אבן להטוט מילולי: הוא שיבח בשפך-מיליים את "אומץ לבו" של סיניורה — אך לא תמך בתוכניתו. בתום הכנס לא התקבלה שום החי לטה ולא אומצה שום תוכנית. התוצאה היחידה היתה הפגנה נוספת של מצבו האומלל של מתגדדי-השלום הממוסד בישראל, המזדנב אחרי מיפלגתם של יצחק רבין ושימעון פרס. סיכם אחד המשתתפים: "האם היו צריכים לנסוע לבריסק כדי לשוחח עם סיניורה ואברירחמה?" אולם בריסק בור דאי נעימה יותר מאשר עזה ומיזרח ירושלים בימים אלה.

בחדות שיעור בדמוקרטיה איך מחנכים לדמוקרטיה ועורכים בחירות? המאורעות בחצר בית-הטפד מסבירים את התוצאות. תלמידי בית-הספר התיכון מיטרנו בחולון למרו פרק חשוב באזרחות. כי (המשך בעמוד 8)

כינוסים בריסק יפה מעזה

אין צורך לנסוע לבניה כדי לדבר עם עסקן מעזה. אבל זה יותר נעים.

מתגדדי-השלום הישראלי הממוסד צור לע אחרי המאורעות במרחק רב, ובכך אינו שונה בהרבה ממערכת-הביטחון. השבוע נערכה בכריסק התכנסות, שנועדה להיות מיפגש-שלום ישראלי-פלסטיני חשוב. מאחורי היוזמה עמד מיליונר יהודי-בלגי טובילב, המעורר בישראל כוחות-שלום מימסדיים. מישראל הוזמנו הכוחות הממוסדים: יוני המערך, ר"ץ ומפ"ם, אנשי שלום

השבוע נהרג החייל הישראלי הראשון מאז ראשית ההתקוממות לקראת מרחקי-דמים?

ביום ה-102 של ההתקוממות נורה החייל הישראלי הראשון למוות. במשך 101 הימים שקדמו לכך, נורו והוכו למוות, על פי מניין צה"ל, 94 אורחים פלסטיניים. לפי מניין הפלסטינים עצמם, מיספר הרוגים הרבה יותר גדול, ומתקרב ל-200.

בכל אותו זמן לא נהרג ולא נפצע קשה אף חייל ישראלי אחד, ככל כרך שהיא. "עד כשיש". לפני חמישה שבועות נשאל על כך יאטר ערפאת עליידי אורי אבנרי, במסיבת-העיתונאים הבינלאומית שבה השתתף בתוניס (העולם הזה, 17.2.88): "ערפאת: עד עכשיו אנתנו איננו משתמשים בכלי-נשק. זה גלוי וברור. איננו משתמשים בשום סוג של נשק. אבל זה תלוי בהתנהגות הצבא הישראלי. אם הם יתעקשו להסלים, לרסק את עצמות הפלסטינים, ויש מיקרים רבים של הפלות אצל הנשים הפלסטיניות שלנו... אם הם ימשיכו ביחס זה, אין ספק שאהיה נאלץ להתחיל לשלב שני, או בשלב שלישי. עליהם להבין זאת. עד עכשיו אני נותן הוראות חמורות שלא להשתמש בנשק. השילטון הצבאי הישראלי הזה צריך להבין שזה לא יכול להימשך זמן רב, מול פני ההתקפות הברבריות שלהם."

מאז חזר ערפאת כמה פעמים על דבריו אלה באוזני מראיינים ומבקרים. אבנרי ושאר המשתתפים באותו ראיין התרשמו כי יש בדבריו רמז שהמנהיגים בתוניס לא יוכלו להשתלט על כל מיליון וחצי התושבים בגדה וברצועה ולכפות עליהם הינורות משימוש בנשק, כאשר מיספר ההרוגים הפלסטיניים גדל והולך בתמדה. כלומר: ההנהגה בחו"ל מכינה לעצמה עמדה גמישה למיקרה שהדברים בשטחים הכבושים יפרצו מעצמם מן התחומים שנשמרו עד כה. גאולת דם? האם זה קרה השבוע? בבית-לחם נורה חייל-מילואים משה כץ מטוחן קרוב מאקרה. היתה זאת פעולה יזומה, שפרצה את הכלל שנקבע עד כה עליידי כל האוכלוסיה הפלסטינית בתוך הארץ והנהגה כחוק. האם זוהי ההתחלה של שלב חדש? האם התקבלו פקודות חדשות? או שזה מעשהו של איש אחד, הפועל בניגוד להנחיות? שאלה זו נשאלה השבוע בראגה במקומות רבים. איש לא ידע את התשובה עליה. רבים קיוו כי היה זה אכן מעשה מבודד וחריג. בצד הפלסטיני, משוכנעים רבים כי השיטה של איישימוש בנשק חם הוכיחה את עצמה, והנחילה לפלסטינים הישגים עצומים. זה ליכר את הציבור הפלסטיני, והביא לו אהדה חסרת-תקדים ברחבי-העולם. אין ספק שיאטר ערפאת ועמיתיו בתוניס משוכנעים בכך גם הם.